

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. sausio 16 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyva 2004/38/EB — Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisė laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje — Trečiosios valstybės piliečio, tiesioginio asmens, turinčio teisę gyventi valstybėje narėje, palikuonio, teisė gyventi šioje valstybėje narėje — Sąvoka „išlaikytinis“

Byloje C-423/12

dėl *Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen* (Švedija) 2012 m. rugsėjo 12 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2012 m. rugsėjo 17 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Flora May Reyes

prieš

Migrationsverket

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, teisėjai M. Safjan, J. Malenovský ir A. Prechal (pranešėja),

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. rugsėjo 4 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- F. M. Reyes, atstovaujamos *advokat* S. Hansson ir T. Fraenkel,
- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos A. Falk ir H. Karlsson,
- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek ir J. Vlácil,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. Bulterman ir C. Wissels,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos J. Beeko, padedamos baristerio G. Facenna,

* Proceso kalba: švedų.

— Europos Komisijos, atstovaujamos C. Tufvesson ir M. Wilderspin,
susipažinęs su 2013 m. lapkričio 6 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, p. 77; klaidų ištaisymai OL L 229, 2004 m., p. 35, ir OL L 197, 2005 m., p. 34; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 46), 2 straipsnio 2 dalies c punkto išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp Filipinų pilietės F.M. Reyes ir *Migrationsverket* (Migracijos tarnybos) dėl F.M. Reyes prašymo išduoti leidimą gyventi Švedijoje atmetimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 2004/38 5 konstatuojamojoje dalyje skelbiama:
„Visų Sąjungos piliečių teisė laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje turėtų būti suteikiama ir jų šeimos nariams, neatsižvelgiant į pilietybę, jei ta teise naudojamas pagal objektyvius laisvės ir orumo reikalavimus. <...>“
- 4 Pagal šios direktyvos 28 konstatuojamąją dalį:
„Siekiant apsaugoti nuo piktnaudžiavimo teisėmis ar sukčiavimo <...> valstybės narės turėtų turėti galimybę patvirtinti būtinas priemones.“
- 5 Šios direktyvos 2 straipsnyje „Apibrėžimai“ nustatyta:
„Šioje direktyvoje:
 - 1) „Sąjungos pilietis“ – tai bet kuris asmuo, turintis valstybės narės pilietybę;
 - 2) „šeimos narys“ – tai:

<...>

c) piliečio ir sutuoktinio ar partnerio <...> tiesioginiai palikuonys, kuriems nesukakę 21 metų amžiaus, arba išlaikytiniai.“
- 6 Tos pačios direktyvos 7 straipsnyje „Teisė gyventi šalyje ilgiau kaip tris mėnesius“ numatyta:
„1. Visi Sąjungos piliečiai turi teisę gyventi kitos valstybės narės šalyje ilgiau kaip tris mėnesius, jei jie:

<...>

- b) turi pakankamai išteklių sau ir savo šeimos nariams, kad per savo gyvenimo šalyje laikotarpį netaptų našta priimančiosios valstybės narės socialinės paramos sistemai ir turi visavertį sveikatos draudimą priimančiojoje valstybėje narėje <...>

<...>

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta gyvenimo šalyje teisė taikoma šeimos nariams, kurie nėra valstybės narės piliečiai, lydintiems ar vykstantiems kartu su Sąjungos piliečiu priimančiojoje valstybėje narėje, jei toks Sąjungos pilietis atitinka 1 dalies [b punkto] reikalavimus.

<...>“

- 7 Direktyvos 2004/38 23 straipsnyje „Susijusios teisės“ numatyta:

„Neatsižvelgiant į pilietybę, Sąjungos piliečio šeimos nariai, kurie turi teisę gyventi šalyje arba nuolatinio gyvenimo teisę valstybėje narėje, turi teisę joje įsidarbinti arba savarankiškai dirbti.“

Švedijos teisė

- 8 Užsieniečių įstatymo (2005:716) (*utlänningslagen (2005:716)*) ir Nutarimo dėl užsieniečių (2006:97) (*utlänningsförförordningen (2006:97)*) pakeitimais, įsigaliojusiais 2006 m. balandžio 30 d., buvo siekiama perkelti į Švedijos teisę Direktyvą 2004/38. Priimtose nuostatos iš esmės atitinka šios direktyvos nuostatas.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 9 1987 m. gimusi Filipinų pilietė F. M. Reyes, būdama 3 metų amžiaus, kartu su dviem seserimis buvo palikta prižiūrėti senelei iš motinos pusės, nes jos motina įsikūrė Vokietijoje siekdama ten įsidarbinti, kad galėtų išlaikyti Filipinuose gyvenančią šeimą. F. M. Reyes motina įgijo Vokietijos pilietybę.
- 10 F. M. Reyes senelė iš motinos pusės prižiūrėjo ją visą jos vaikystės ir paauglystės laikotarpį. Prieš atvykdama į Švediją F. M. Reyes ketverius metus gyveno Maniloje (Filipinai) su savo vyresne seserimi (dabar jau mirusi). Būdama 17-23 metų amžiaus, ji dvejus metus mokėsi licėjuje ir ketverius – aukštojo mokslo įstaigoje. Baigusi mokymo kursą, į kurį buvo įtrauktos ir stažuotės, ji įgijo slaugės padėjėjos specialybę. Išlaikiusi egzaminus ji padėjo savo seseriai prižiūrėti jos vaikus. F. M. Reyes motina nuolat palaikė glaudžius ryšius su savo šeima Filipinuose, kiekvieną mėnesį siųsdavo pinigų šeimai išlaikyti ir sumokėti už mokslus ir kasmet juos lankydavo. F. M. Reyes niekada nedirbo ir nesikreipė į Filipinų valdžios institucijas dėl socialinės pagalbos.
- 11 2009 m. gruodžio mėn. F. M. Reyes motina persikėlė į Švediją gyventi kartu su Norvegijos piliečiu, šios valstybės narės rezidentu. Ji susituokė su šiuo Norvegijos piliečiu 2011 m. vasarą. Nuo 2009 m. pastarasis, kurio išteklius sudaro gaunama senatvės pensija, reguliariai siųsdavo pinigų F. M. Reyes ir kitiems sutuoktinės šeimos nariams, gyvenantiems Filipinuose. Nuo to laiko, kai F. M. Reyes motina atvyko į Švediją, ji nedirbo ir gyvena iš vyro senatvės pensijos.
- 12 2011 m. kovo 13 d. F. M. Reyes atvyko į Šengeno erdvę. 2011 m. kovo 29 d. ji pateikė prašymą išduoti leidimą gyventi Švedijoje kaip savo motinos ir jos norvegų partnerio, kurių išlaikytinė tvirtino esanti, šeimos narei.
- 13 2011 m. gegužės 11 d. *Migrationsverket* atmetė šį prašymą motyvuodama tuo, kad F. M. Reyes neįrodė, kad pinigai, kurie neginčijamai jos motinos ir partnerio buvo siunčiami jai, buvo skirti jos pagrindiniams poreikiams (būstui ir maistui) patenkinti ir sveikatos apsaugai Filipinuose. Ji taip pat

nenurodė, kaip jos kilmės valstybės socialinio draudimo ir apsaugos sistema galėjo būti taikoma jos padėtyje esantiems asmenims. Tačiau ji įrodė, kad įgijo diplomą savo kilmės valstybėje ir ten įgijo stažą. Be to, ieškovė pagrindinėje byloje vaikystėje ir paauglystėje buvo išlaikoma savo senelės iš motinos pusės. Todėl *Migrationsverket* mano, kad ji neįrodė, kad yra išlaikoma jos Švedijoje gyvenančių šeimos narių.

- 14 F. M. Reyes apskundė *Migrationverket* sprendimą *Förvaltningsrätten i Göteborg – Migrationsdomstolen* (Goteburgo administraciniam teismui, pirmosios instancijos teismui migracijos byloje). Šis teismas neginčijo, kad išteklių pagrindiniams F.M. Reyes poreikiams tenkinti skyrė jos motina ir patėvis. Tačiau buvo nuspręsta, kad jos socialinė padėtis nėra tokia, kad ji be materialinės paramos iš savo motinos ir patėvio negalėtų išsilaikyti savo kilmės valstybėje. Sprendime teismas konstatavo, kad F.M. Reyes yra jauna, mokėsi ir gyvena Maniloje, turi aukštąjį išsilavinimą ir kad jos šeimos nariai gyvena Filipinuose. Vien tai, kad jos motina ir patėvis patys apsiėmė išlaikyti F.M. Reyes, teismo nuomone, neįrodo, kad buvo priklausomumo santykiai, kurie gali būti suinteresuotosios teisės gyventi Švedijoje pagrindas.
- 15 F. M. Reyes dėl *Förvaltningsrätten i Göteborg – Migrationsdomstolen* sprendimo pateikė apeliacinį skundą *Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen* (Stokholmo apeliaciniam administraciniam teismui, nagrinėjančiam imigracijos bylas). Ji tvirtina, kad nors ir baigė studijas, nerado darbo Filipinuose, kur nedarbo lygis yra labai aukštas. Jos teigimu, motina ir patėvis nebūtų taip reguliariai siuntę tokių didelių sumų, jei tai nebūtų būtina tam, kad šeima jos kilmės valstybėje galėtų išgyventi.
- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatuoja, kad skiriasi pagrindinių bylos šalių nuomonės dėl sąlygos, susijusios su buvimu „išlaikytiniu“, nurodytos Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 dalies c punkte. Šiuo aspektu, remiantis 1987 m. birželio 18 d. Sprendimu *Lebon* (316/85, Rink. p. 2811) ir 2007 m. sausio 9 d. Sprendimu *Jia* (C-1/05, Rink. p. I-1), jam iš tiesų kyla klausimas, ar, vertinant asmens galimybę patenkinti savo pagrindinius poreikius, galima atsižvelgti į tai, kad šis asmuo turi galimybę patenkinti juos vykdydamas atlygintinę veiklą.
- 17 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas dėl reikšmės, kurią, kvalifikuojant sąvoką „išlaikomas šeimos narys“, kaip ji suprantama pagal minėtą direktyvą, gali turėti F.M. Reyes siekis dirbti priimančiojoje valstybėje narėje. Iš tiesų, šio teismo teigimu, dėl atlygintinės veiklos vykdymo išnyktų teisė gyventi šalyje dėl nurodyto motyvo, nes dėl pajamų iš darbo gavimo nustotų egzistuoti priklausomumo padėtis.
- 18 Šiomis sąlygomis *Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
 - „1. Ar Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 dalies c punktą galima aiškinti taip, kad valstybė narė, esant tam tikroms sąlygoms, gali reikalauti, kad tiesioginis palikuonis, kuris yra [21] metų amžiaus arba vyresnis, būtų bandęs, tačiau nesėkmingai gauti darbą, pagalbą sau išlaikyti iš savo kilmės valstybės valdžios institucijų ir (arba) kitaip išsilaikyti, kad būtų laikomas išlaikytiniu ir todėl jam būtų taikoma šioje nuostatoje esanti sąvoka „šeimos narys“?
 2. Ar aiškinant Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 dalies c punkte esančią sąvoką „išlaikytiniai“ kokią nors reikšmę turi tai, kad giminaitis dėl asmeninių aplinkybių, kaip antai amžiaus, išsilavinimo ir sveikatos, yra tokioje padėtyje, kad gali susirasti darbą, be to, jis siekia pradėti dirbti atitinkamoje valstybėje narėje, o tai reiškia, kad nebetenkinamos sąlygos jį vertinti kaip išlaikomą šeimos narį, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 19 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad, esant tokioms kaip pagrindinės bylos aplinkybėms, remiantis juo leidžiama valstybei narei reikalauti, jog tam, kad tiesioginį palikuonį, kuris yra 21 metų amžiaus arba vyresnis, būtų galima traktuoti kaip išlaikytinį ir todėl patenkantį į šioje nuostatoje nurodytą sąvoką „šeimės narys“, jis turi įrodyti, kad nesėkmingai bandė susirasti darbą arba gauti pagalbą sau išlaikyti iš savo kilmės valstybės valdžios institucijų ir (arba) kitaip išsilaikyti.
- 20 Šiuo aspektu reikia pažymėti, jog tam, kad tiesioginis Sąjungos piliečio palikuonis, kuris yra 21 metų amžiaus arba vyresnis, galėtų būti laikomas „išlaikytiniu“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 dalies c punktą, turi būti nustatyta realaus priklausomumo situacija (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Jia* 42 punktą).
- 21 Ši priklausomumą lemia faktinė situacija, kurią apibūdina aplinkybė, kad šeimos nario materialinę paramą užtikrina Sąjungos pilietis, naudodamasis savo ar sutuoktinio judėjimo laisve (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Jia* 35 punktą).
- 22 Siekdama nustatyti tokio priklausomumo situacijos buvimą, priimančioji valstybė narė turi įvertinti, ar tiesioginiai Sąjungos piliečio palikuonys, 21 metų amžiaus ar vyresni, atsižvelgiant į jų ekonomines ir socialines sąlygas, negali patys patenkinti savo pagrindinių poreikių. Materialinės paramos poreikis turi egzistuoti tokio palikuonio kilmės valstybėje arba valstybėje, iš kurios jis atvyko, tuo metu, kai jis pateikia prašymą prisijungti prie minėto piliečio (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Jia* 37 punktą).
- 23 Tačiau nebūtina nustatyti tokio priklausomumo ir todėl kreipimosi dėl šios paramos priežasčių. Tokio aiškinimo ypač reikalauja principas, kad nuostatos dėl laisvo Sąjungos piliečių judėjimo, vieno Sąjungos pagrindų, turi būti aiškinamos plačiai (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Jia* 36 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 24 Tai, kad tokiomis kaip pagrindinės bylos aplinkybėmis Sąjungos pilietis ilgą laikotarpį reguliariai siunčia šiam palikuoniui pinigus, kurie pastarajam reikalingi savo pagrindiniams poreikiams patenkinti kilmės valstybėje, įrodo, kad egzistuoja šio palikuonio realaus priklausomumo nuo minėto piliečio situacija.
- 25 Šiomis sąlygomis iš šio palikuonio neturėtų būti reikalaujama, kad, be to, jis įrodytų nesėkmingai bandęs susirasti darbą arba gauti pagalbą iš kilmės valstybės valdžios institucijų sau išlaikyti ir (arba) kitaip užsitikrinti išlaikymą.
- 26 Iš tiesų, tokio papildomo įrodymo reikalavimas, kurį praktikoje nėra lengva įvykdyti, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 60 punkte, gali pernelyg apsunkinti šio palikuonio galimybę pasinaudoti teise gyventi priimančiojoje valstybėje narėje, nors šio sprendimo 24 punkte aprašytos aplinkybės įrodo realaus priklausomumo situacijos buvimą. Todėl dėl tokio reikalavimo Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 dalies c punktas ir 7 straipsnis gali netekti veiksmingumo.
- 27 Iš esmės negalima atmesti, kad toks reikalavimas aptariamam palikuoniui reiškia būtinybę imtis sudėtingesnių veiksmų, pavyzdžiui, bandyti gauti įvairias pažymas, kuriose patvirtinama, kad nebuvo rasta jokio darbo ir nebuvo gauta jokios socialinės išmokos, kad kompetentingos kilmės valstybės ar valstybės, iš kurios jis atvyko, valdžios institucijos dokumentas įrodo priklausomumo situacijos buvimą. Tačiau Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad toks dokumentas negali būti leidimo gyventi šalyje išdavimo sąlyga (minėto Sprendimo *Jia* 42 punktas).

- 28 Todėl į pirmąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad tokiomis kaip pagrindinės bylos aplinkybėmis pagal šį punktą neleidžiama valstybei narei reikalauti, jog tam, kad tiesioginį palikuonį, kuris yra 21 metų amžiaus arba vyresnis, būtų galima traktuoti kaip išlaikytinį ir todėl patenkančią į šioje nuostatoje nurodytą sąvoką „šeimos narys“, jis turi įrodyti, kad nesėkmingai bandė susirasti darbą arba gauti pagalbą sau išlaikyti iš savo kilmės valstybės valdžios institucijų ir (arba) kitaip išsilaikyti.

Dėl antrojo klausimo

- 29 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad aplinkybė, jog šeimos narys dėl asmeninių aplinkybių, kaip antai amžiaus, išsilavinimo ir sveikatos būklės, laikomas turinčiu pagrįstą galimybę susirasti darbą, be to, siekia dirbti priimančiojoje valstybėje narėje, turi reikšmės aiškinant šioje nuostatoje numatytą „išlaikytinio“ sąlygą.
- 30 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad priklausomumo situacija valstybėje, iš kurios atvyko šeimos narys, turi egzistuoti tuo momentu, kai jis pateikia prašymą leisti prisijungti prie Sąjungos piliečio, kuris jį išlaiko (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Jia* 37 punktą ir 2012 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *Rahman ir kt.*, C-83/11, 33 punktą).
- 31 Iš to išplaukia, kad, kaip iš esmės tvirtina visi suinteresuotieji asmenys, pateikę pastabas Teisingumo Teismui, galima perspektyva gauti darbą priimančiojoje valstybėje narėje, tam tikrais atvejais leidžianti tiesioginiam Sąjungos piliečio palikuoniui, kuris yra 21 metų amžiaus ar vyresnis, daugiau nebūti Sąjungos piliečio išlaikytiniu, jei jis pasinaudoja teise gyventi šalyje, negali turėti reikšmės aiškinant Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 dalies c punkte numatytą „išlaikytinio“ sąlygą.
- 32 Be to, kaip teisingai tvirtina Europos Komisija, dėl priešingos išvados praktiškai būtų uždrausta minėtam palikuoniui ieškoti darbo priimančiojoje valstybėje narėje, o dėl to kiltų grėsmė šios direktyvos 23 straipsniui, kuris aiškiai leidžia tokiam palikuoniui, jei jis pasinaudoja teise gyventi šalyje, įsidarbinti ar savarankiškai dirbti (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Lebon* 20 punktą).
- 33 Todėl į antrąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad aplinkybė, jog šeimos narys dėl asmeninių aplinkybių, kaip antai amžiaus, išsilavinimo ir sveikatos būklės, laikomas turinčiu pagrįstą galimybę susirasti darbą, be to, siekia dirbti priimančiojoje valstybėje narėje, neturi reikšmės aiškinant šioje nuostatoje numatytą „išlaikytinio“ sąlygą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 34 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB, 2 straipsnio 2 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad tokiomis kaip pagrindinės bylos aplinkybėmis pagal šį punktą neleidžiama valstybei narei reikalauti, jog tam, kad tiesioginį palikuonį, kuris yra 21 metų amžiaus arba vyresnis, būtų galima traktuoti kaip**

išlaikytinį ir todėl patenkantį į šioje nuostatoje nurodytą sąvoką „šeimos narys“, jis turi įrodyti, kad nesėkmingai bandė susirasti darbą arba gauti pagalbą sau išlaikyti iš savo kilmės valstybės valdžios institucijų ir (arba) kitaip išsilaikyti.

2. Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad aplinkybė, jog šeimos narys dėl asmeninių aplinkybių, kaip antai amžiaus, išsilavinimo ir sveikatos būklės, laikomas turinčiu pagrįstą galimybę susirasti darbą, be to, siekia dirbti priimančiojoje valstybėje narėje, neturi reikšmės aiškinant šioje nuostatoje numatytą „išlaikytinio“ sąlygą.

Parašai.